Semper præſto eſſe infortunia.

Ludebant parili tres olim ætate puellæ
Sortibus, ad ſtygias quæ prior iret aquas.
Aſt cui iactato malè ceſſerat alea talo,
Ridabat ſortis cæca puella ſuæ:
Cùm ſubitò icta caput labentè eſt mortua tecto,
Soluit & audacis debita fata ioci.
Rebus in aduerſis mala ſors non fallitur: aſt in
Fauſtis, nec precibus, nec locus eſt manui.